

พระธรรมนี้เขียนขึ้นโดยเศคาริยาห์ เริ่มในปี ๕ ๒ ๐ ก่อนค.ศ .
เศคาริยาห์อยู่ในสมัยเดียวกับฮักกัย
พระเจ้าทรงใช้ท่านไปหนุนใจเหล่าประชากรยิวที่คืนถิ่น
ให้ปรนนิบัตินมัสการพระเจ้าโดยปราศจากความกลัว
เนื้อหาพระธรรมเริ่มต้นด้วยนิมิต ๘ ป ร ะ ก า ร
ซึ่งพรรณนาถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
การที่ทรงควบคุมอยู่เหนือวิถีชีวิตมนุษย์
ความสำคัญของพลังฝ่ายจิตวิญญาณ
การที่พระเจ้าทรงลงโทษความผิดบาป
คำมั่นสัญญาเกี่ยวกับอนาคต
จากนั้นเป็นเนื้อความซึ่งไม่ได้ระบุวาระ เป็นคำเตือนสติทั่วๆ
ไปและกล่าวถึงโทษทัณฑ์ซึ่งจะมาถึง
ส่วนสำคัญที่สุดของพระธรรมเล่มนี้คือคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระผู้ไ
ถ์หรือพระคริสต์ซึ่งเป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อช่วยมนุษย์
ให้รอดพ้นจากความผิดบาปและความตาย
ประเด็นหลักของพระธรรมเล่มนี้ อยู่ที่พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า
สูงสุด ทรงประสิทธิประสาทสิ่งจำเป็นทุกอย่างแก่เหล่าประชากร
ไม่ว่าการพิทักษ์ปกป้อง ความเจริญรุ่งเรือง กำลัง และพระคุณ
สิ่งสำคัญยิ่งใหญ่มากที่สุดของพวกเขาคือที่จะรู้จักพระเจ้าดียิ่งขึ้นนั้น
พระเจ้าก็ได้ประทานโดยส่งพระผู้ช่วยให้รอดคือพระเยซูคริสต์เจ้า
มา

โครงเรื่อง

๑ . บท น ำ (๑ : ๑ - ๖)

๒ . นิมิต ๘ ป ร ะ ก า ร (๑ : ๗ - ๖ : ๘)

๓ . คำพยากรณ์ถึงการสวมมงกุฎให้โยชูวา (๖ : ๙ - ๑ ๕)

๔ . พระดำรัสเกี่ยวกับโทษทัณฑ์และความหวัง (๗ : ๑ -

๑ ๐ : ๑ ๒)

๕ . พระผู้ไถ่ซึ่งจะเสด็จมาและไม่ได้รับการต้อนรับ (๑ ๑ :๑ -

๑ ๓ :๙)

๖ . ชัยชนะสุดยอดของพระผู้ไถ่ (๑ ๔ :๑ -๒ ๑)

เศคาริยาห์

จงกลับใจหันมาหาพระเจ้า

1ในเดือน 8 ของปีที่ 2 แห่งรัชกาลดาวิด

พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเศคาริยาห์ผู้เผยพระวจนะ

ตรเบเรคิยาห์ บุตรของอิดโธ ความว่า

2

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายยั้ง

ก 3 ฉะนั้นจงบอกเหล่าประชากรว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า ‘ จงกลับมาหาเรา’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศว่า

‘ แล้วเราจะกลับมาหาเจ้าทั้งหลาย’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสดังนี้แหละ

4อย่าเป็นเหมือนบรรพบุรุษของพวกเจ้า

ซึ่งบรรดาผู้เผยพระวจนะแต่ก่อนเคยประกาศว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสสั่งว่า

‘ จงหันจากวิถีและความประพฤติอันชั่วช้าของพวกเจ้า’

แต่เขาทั้งหลายมิได้ฟังหรือใส่ใจเลย

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้แหละ 5บัดนี้

บรรพบุรุษของพวกเจ้าไปไหนเสียแล้ว?

และบรรดาผู้เผยพระวจนะมีชีวิตยืนยงตลอดกาลหรือเปล่า?

6ส่วนถ้อยคำและคำประกาศิตซึ่งเราสั่งเหล่าผู้เผยพระวจนะผู้รับ

ใช้ของเราก็เป็นจริงแก่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายมิใช่หรือ?

“ แล้วเขาเหล่านั้นก็นึกผิด และกล่าวว่า

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ทรงกระทำแก่เราอย่างสาสมกับวิถีและ
ความประพฤติของเรา ดังที่พระองค์ดำริไว้แล้ว’ “

ชายผู้ขี้เมา

7ในวันที่ 24 เดือนเชบัท คือเดือน 11 ของปีที่ 2 แห่งรัชกาลดาวิด
พระตำราษขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเศคาริยาห์ผู้เผยพระวจนะ
บุตรเบเรคิยาห์ บุตรของอิดโด

8ยามค่ำคืนข้าพเจ้าเห็นนิมิตตรงหน้าข้าพเจ้า

มีชายคนหนึ่งขี้เมาสีแดง

เขายืนอยู่กลางหมุดต้นน้ำมันหอมในลำห้วย ข้างหลังเขามีเมาสีแดง
เมาสีน้ำตาลและเมาสีขาว

9ข้าพเจ้าถามว่า “ ท่านเจ้าข้า สิ่งเหล่านี้คืออะไร?”

ทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าตอบว่า

“ เราจะแสดงให้เห็นว่าเป็นอะไร

10แล้วชายคนที่ยืนกลางหมุดต้นน้ำมันหอมอธิบายว่า

“ สิ่งเหล่านี้คือผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงส่งไปทั่วโลก

11แล้วพวกเขาสามารถรายงานต่อทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

า +ซึ่งยืนอยู่กลางหมุดต้นน้ำมันหอมว่า “ เราได้ไปทั่วโลก
พบว่าทั้งโลกก็นิ่งและสงบอยู่

12แล้วทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+กล่าวว่า “ ข้าแต่

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์

พระองค์จะทรงยับยั้งพระเมตตาจากเยรูซาเล็ม และหัวเมืองต่างๆ
ของยูดาห์ไปนานสักเท่าใด ทรงพระพิโรธมา 70 ปีแล้ว?”

13ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงตรัสถ้อยคำอ่อนโยนและคำปลอบใจ
ทูตสวรรค์นั้นซึ่งสนทนากับข้าพเจ้า

14แล้วทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าจึงว่า

“ จงประกาศถ้อยคำเหล่านี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

‘ เราหวงแหนเยรูซาเล็มและศิโยน

15 แต่เราโกรธยิ่งนักที่ชนชาติต่างๆ รู้สึกสำราญบานใจ
เราโกรธนิดเดียว แต่เขาทั้งหลายทำให้ย่อยยับเกินขนาด'

16 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
' เราจะหันกลับมาหาเยรูซาเล็มด้วยเมตตา
และวิหารของเราจะถูกสร้างขึ้นม่อีกที่นั่น
และสายวัดจะถูกค้ำออกวัดทั่วเยรูซาเล็ม'
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศดังนั้นแหละ

17 จงประกาศต่อไปว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า
' เมืองทั้งหลายของเราจะเจริญรุ่งเรืองจนท่วมทันอีกครั้ง
องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงปลดปล่อยโยนคีโยนและเลือกสรรเยรูซาเล็มอีก
ครั้ง' ^๑

เขาสัตว์ 4 อันและช่างฝีมือ 4 คน

18 แล้วข้าพเจ้าแลดู เห็นเขาสัตว์ 4 อัน อยู่ตรงหน้า!
19 ข้าพเจ้าจึงถามทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า
“ สิ่งเหล่านี้คืออะไร?”

ท่านตอบว่า “ สิ่งเหล่านี้คือเขาสัตว์¹ซึ่งทำให้ยูดาห์
อิสราเอล และเยรูซาเล็มกระจัดกระจาย ”

20 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นช่างฝีมือ
๑ 4 คน 21 ข้าพเจ้าจึงถามว่า “ คนเหล่านี้มาทำอะไร?”

ท่านตอบว่า
“ สิ่งเหล่านี้คือเขาสัตว์ซึ่งทำให้ยูดาห์กระจัดกระจายจนไม่มีใคร
ใจหัวขึ้นมาได้
แต่ช่างฝีมือเหล่านี้มาเพื่อทำให้เขาสัตว์ทั้งหลายหวาดกลัว
และทำลายเขาสัตว์แห่งประชาชาติทั้งหลายที่ได้ชูเขาสัตว์ของตน
ขึ้นทำให้ประชากรยูดาห์กระจัดกระจายไป”

¹ 1:19 หมายถึง อำนาจ เช่นเดียวกับข้อ 21

ชายที่ถือสายวัด

2 แล้วข้าพเจ้าแลดูตรงหน้าข้าพเจ้า มีชายคนหนึ่งถือสายวัด!

2 ข้าพเจ้าถามว่า “ ท่านจะไปไหน?”

ท่านตอบว่า “ ไปวัดกรุงเยรูซาเล็มดูว่ากว้างยาวแค่ไหน?”

3 แล้วทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าก็จากไป

มีทูตสวรรค์อีกองค์มาพบทูตองค์นั้น และกล่าวว่า

“ รุ่งไปบอกชายหนุ่มผู้นั้นเถิดว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้

‘ เยรูซาเล็มจะมีผู้คนและฝูงสัตว์อาศัยอยู่เนืองแน่น

จนทำกำแพงล้อมไว้ไม่ได้

5 และเราเองจะเป็นกำแพงไฟล้อมกรุงเยรูซาเล็ม

และเป็นสง่าราศีในกรุงนั้น’ “

6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า “ มาเถิด! มาเถิด!

จงหนีเสียจากดินแดนภาคเหนือ

เพราะเราได้กระจายเจ้าไปกับลมทั้ง 4 แห่งสวรรค์

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้”

7” มาเถิดศิโยนเอ๋ย จงหนีเถิด

เจ้าทั้งหลายผู้อาศัยอยู่ในแดนของธิดาแห่งบาบิโลน”

8 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสตั้งนี้ว่า

“ หลังจากพระองค์ประทานเกียรติแก่เรา

ทรงใช้เรามาต่อสู้กับชนชาติทั้งหลายที่มาปล้นสะดมเจ้า

ด้วยว่าผู้ใดแตะต้องเจ้าก็แตะต้องแก้วตาของพระองค์

9 แน่นอนเราจะเงื้อมือขึ้นฟาดพวกเขา

เพื่อทาสของเขาทั้งหลายจะปล้นสะดมพวกเขา

แล้วเจ้าจะรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ทรงใช้เรามา”

10” ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงโห่ร้องยินดีเถิด

เพราะเรากำลังจะมา และเราจะอยู่ท่ามกลางพวกเจ้า”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้

11” ประชาชาติมากมายจะร่วมอยู่ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า¹ในวัน
นั้น และจะเป็นประชากรของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางเจ้า
และเจ้าจะรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า²ทรงฤทธิ์ทรงใช้เรามาหาเจ้า
12องค์พระผู้เป็นเจ้า³จะทรงครอบครองยูดาห์เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนพร
องค์ในดินแดนบรูสุทธิ และจะทรงเลือกสรรเยรูซาเล็มอีกครั้ง
13มวลมนุษยชาติเอ๋ย
จงนั่งสงบต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า⁴
เพราะพระองค์เสด็จขึ้นจากที่ประทับอันบรูสุทธิแล้ว”

เครื่องแต่งกายสะอาดสำหรับมหาปุโรหิต

3แล้วทูตองค์นั้น ได้แสดงให้เห็นโยชูวา²มหาปุโรหิตยืนอยู่
ต่อหน้าทูตแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า³ และ ซา ต า น ³
ยืนอยู่ขวามือของท่านเพื่อกล่าวหาท่าน
2องค์พระผู้เป็นเจ้า⁴ตรัสกับซาตานว่า “ ซาตาน
องค์พระผู้เป็นเจ้า⁵ตำหนิเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้า⁶ผู้เลือกสรรเยรูซาเล็มประณามเจ้า!
ชายผู้นี้เป็นดุ้นพินติดไฟที่ถูกดึงออกจากไฟมิใช่หรือ?”

3โยชูวานั้นสวมเสื้อผ้าสกปรกยืนอยู่ต่อหน้าทูตองค์สวรรค์แ
ห่งพระเจ้า 4ทูตนั้นกล่าวแก่บรรดาผู้ยืนอยู่เบื้องหน้าว่า
“ ถอดเสื้อผ้าสกปรกของเขาออกเถิด”

แล้วกล่าวกับโยชูวาว่า “ ดูเถิด
เราได้ปลดเปลื้องความผิดบาปของเจ้าออกไปแล้ว
และเราจะให้เจ้าสวมเสื้อผ้างดงาม”

5ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า
“ ขอให้เอาผ้าโพกศีรษะสะอาดมาโพกให้เขา” ทูตเหล่านั้นก็โพก

² 3:1 หรือ เยชูวา

³ 3:1 ** ผู้กล่าวหา

ศิระโยชวาด้วยผ้าสะอาด

และแต่งกายให้ขณะทีทูตแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยืนอยู่ใกล้ๆ

6ทูตแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+กล่าวกำชับโยชวาว่า

7” องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

‘ หากเจ้าดำเนินในวิถีทางของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของเรา

เจ้าจะได้ปกครองนิเวศของเราและดูแลวิหารของเรา

เร ำ จ ะ ใ ให้เจ้าดำเนินอยู่ต่อหน้าเราพร้อมกับทูตเหล่านี้

8“ ‘ ฟังเถิด มหาปุโรหิตโยชวา

และเพื่อนร่วมงานซึ่งนั่งอยู่ตรงหน้าเจ้า

พวกเจ้าผู้เป็นสัญลักษณ์บ่งถึงอนาคต

เราจะนำผู้รับใช้ของเราคือกิงมา

9จงดูศิลาที่เราตั้งไว้ตรงหน้าโยชวาเถิด! ศิลาก้อนเดียวมี 7 เหลี่ยม

แ ล ะ เ ร ำ จ ะ สลักคำจารึกบนศิลานั้น’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัส

‘ และเราจะขจัดบาปผิดของดินแดนนี้ภายในวันเดียว

10“ ‘ ในวันนั้น

เจ้าทั้งหลายแต่ละคนจะเชิญเพื่อนบ้านมานั่งใต้เถาองุ่นและต้นมะ

เดื่อของตน’ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศดังนั้นแหละ”

เชิงตะเกียงทองคำและต้นมะ ะ ก อ ก

4แล้วทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้ากลับมาปลุกข้าพเจ้าเหมี

อนปลุกให้ตื่นจากหลับ 2ทูตนั้นถามข้าพเจ้าว่า “ เจ้าเห็นอะไร?”

ข้าพเจ้าตอบว่าเห็นเชิงตะเกียงทองคำ

มีขามน้ำมันอยู่บนยอด และมีตะเกียง 7 ดวง โดย มีท่อตะเกียง 7

ท่อส่งน้ำมันไปจุดตะเกียง 3มีต้นมะกอก 2

ต้นอยู่ใกล้เชิงตะเกียงนั้น ต้นหนึ่งอยู่ทางขวามือของขามน้ำมัน

อีกต้นอยู่ทางซ้าย

4ข้าพเจ้าถามทูตที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า

“ ท่านเจ้าข้าสิ่งเหล่านั้นคืออะไร?”

5ทูตนั้นย้อนถามว่า “ เจ้าไม่รู้หรือว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร?”

ข้าพเจ้าตอบว่า “ ท่านเจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่ทราบ”

6ทูตนั้นจึงกล่าวว่า

“ มีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเศรุบบาเบลว่า

‘ มิใช่ด้วยฤทธิ์ มิใช่ด้วยอำนาจ แต่โดยวิญญูณของเรา’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสตั้งนั้น

7“ ภูเขาที่ยิ่งใหญ่เอ๋ย เจ้ามีอะไรดี?

ต่อหน้าเศรุบบาเบลเจ้าจะราบเป็นหน้ากลอง

แล้วเขาจะนำยอดศิลาออกมาท่ามกลางเสียงโห่ร้องว่า

‘ พระเจ้าทรงอวยพร! พระเจ้าทรงอวยพร!’”

8แล้วมีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

9เศรุบบาเบลได้ลงมือวางฐานรากของพระวิหารแห่งนี้

และมือของเขาจะสร้างจนสำเร็จ แล้วเจ้าจะรู้ว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ได้ใช้เรามาหาพวกเจ้า

10“ ใครบ้างที่ดูแคลนวันแห่งการเล็กน้อย?

ผู้คนจะชื่นชมเมื่อเห็นสายดิ่งในมือเศรุบบาเบล

“ (ตะเกียง 7

ดวงนี้คือพระเนตรแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งมองไปทั่วพิภพ)

11แล้วข้าพเจ้าจึงถามทูตองค์นั้นว่า “ ต้นมะกอก 2

ต้นที่ขนานทั้งสอง ข้างของเชิงตะเกียงหมายถึงอะไร?”

12และข้าพเจ้าถามอีกว่า

“ มะกอกทั้งสองติดกับท่อตะเกียงทองคำซึ่งส่งน้ำมันไปยังตะเกียง
?”

13ทูตนั้นถามว่า

“ เจ้าไม่รู้ความหมายของสิ่งเหล่านี้หรือ?” ข้าพเจ้าตอบว่า

“ ท่านเจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่ทราบ” 14ท่านจึงกล่าวว่า

“ สิ่งเหล่านี้คือบุคคลทั้งสองที่พระเจ้าทรงเจิม
แต่งตั้งให้ทำหน้าที่รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า+แห่งมวลพิภพ”

หนังสือม้วนลอยได้

5ข้าพเจ้าแลดูอีกก็เห็นหนังสือม้วนลอยไป

2ทูตองค์นั้นถามข้าพเจ้าว่า “ เจ้าเห็นอะไร?”

ข้าพเจ้าตอบว่าเห็นหนังสือม้วนลอยอยู่ ยาวประมาณ 9 เมตร

และกว้างประมาณ 4.5 เมตรได้

3แล้วทูตนั้นบอกข้าพเจ้าว่า

“ นี่แหละเป็นคำแช่งสาปซึ่งไปทั่วดินแดน

ตามที่มีข้อความระบุไว้ที่ด้านหนึ่งว่า ขโมยทุกคนจะถูกกำจัด

และอีกด้านหนึ่งระบุว่าทุกคนที่สาบานเท็จจะถูกกำจัด

4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศว่า

‘ เราจะส่งคำแช่งสาปนี้ออกไป

และมันจะเข้าไปในบ้านของขโมยและคนที่สาบานเท็จในนามของ
เรา

คำแช่งสาปนี้จะอยู่เหนือบ้านคนเหล่านั้นและทำลายบ้านนั้นเสียทั้ง
ไม้และหิน’ ”

ผู้หญิงในถังตวง

5แล้วทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้านั้นออกมากล่าวกับข้าพเจ้าว่า

“ มองไปเถิด ดูว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น?”

6ข้าพเจ้าก็ถามว่า “ นั่นคืออะไร?” ทูตนั้นตอบว่า

“ มันคือถังตวง” ท่านกล่าวต่อไปว่า

“ ถังนี้จุมลทินความผิดบาปของคนทั้งดินแดนนี้

7แล้วฝาตะกั่วของถังก็ถูกยกขึ้น ในถังนั้นมีผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่!

8ทูตนั้นกล่าวว่า “ นี่คือการชั่วร้าย”

แล้วก็ผลักหญิงนั้นลงไปในถังตามเดิม และดันฝาตะกั่วปิดปากถัง

9แล้วข้าพเจ้าแลดู เห็นหญิง 2

คนตรงมาหาเราด้วยลมในปีกของเธอ ทั้งสองมีปีกเหมือนนกกระสา
มายกถึงนั้นบินทะยานขึ้นไปในอากาศ

10ข้าพเจ้าถามทูตที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า “ หญิงทั้งสอง
จะเอาถึงไปยังที่ใด?” 11ทูตสวรรค์ตอบว่า
“ ไปยังดินแดนของบาบิโลน⁴เพื่อสร้างเรือนให้
เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็จะวางถึงนั้นเก็บเข้าที่”

รกรบทั้งสิ้น

6ข้าพเจ้ามองไปอีก เห็นรกรบ 4 คันตรงหน้า
แล่นออกมาจากระหว่างภูเขาทองสัมฤทธิ์ 2 ลูก
2รกรบคันแรกเทียมม้าแดง คันที่สองเทียมม้าดำ
3คันที่สามเทียมม้าขาว คันที่สี่เทียมม้าดำ ทั้ง 4 ล้วนทรงอานุภาพ
4ข้าพเจ้าถามทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า “ ท่านเจ้าข้า
สิ่งเหล่านี้คืออะไร?”

5ทูตนั้นตอบว่า “ เหล่านี้คือวิญญาณทั้ง 4 แห่งสวรรค์
ซึ่งจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งมวลพิภพ

6คันที่เทียมม้าดำจะไปยังดินแดนภาคเหนือ
คันเทียมม้าขาวไปทางตะวันตก และคันเทียมม้าดำไปทางใต้”
7เมื่อม้าทรงอานุภาพเหล่านั้นออกมา มันร้อนรนอยากจะไปทั่วโลก
ทูตสวรรค์กล่าวว่า “ จงไปทั่วโลก!” แล้วพวกมันก็ออกไปทั่วโลก
8แล้วทูตนั้นร้องบอกข้าพเจ้าว่า “ ดูเถิด
พวกที่ไปยังดินแดนภาคเหนือนั้นทำให้จิตวิญญาณของเราสงบนิ่ง
ในดินแดนภาคเหนือ”

มงกุฎสำหรับโยชูวา

⁴ 5:11 ภาษาฮีบรูว่า ชินา

9 พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

10“ จงนำเงินและทองคำที่ได้จากเชลยในกรุง บาบิโลน คือ
เฮลด์ย

โทบียาห์และเยดาเยาห์เชลยที่มาจากบาบิโลนนั้นนำไปยังบ้านของ
โยสียาห์บุตรเศฟันยาห์ในวันนั้น

11 นำเงินและทองคำนั้นไปทำเป็นมงกุฏ

สวมให้มหาปุโรหิตโยชูวาบุตรเยโฮชาดัก

12 บ ออกเขว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิตรีส์ว่า

‘ นี่คือผู้ที่ได้ชื่อว่ากิง

เขาจะงอกงามจากที่ของเขาและสร้างวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

13 เขาคือผู้ที่สร้างวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

เขาจะได้รับเกียรติบารมีเป็นอาภรณ์ และนั่งบนบัลลังก์

ทำหน้าที่ปกครอง จะเป็นทั้งกษัตริย์และปุโรหิตอย่างกลมกลืน’

14 แล้วเก็บมงกุฏไว้ในพระวิหารองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เพื่อเป็นการระลึกถึงเฮลด์ย โทบียาห์ เยดาเยาห์ และโยสียาห์

15 บรรดาผู้อยู่ในถิ่นไกลจะมาช่วยสร้างวิหารแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

+ แล้วเจ้าจะรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิได้ใช้เรามาหาเจ้า

การนี้จะเป็นไปหากเจ้ามุ่งมั่นเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ
เจ้า”

ความยุติธรรมและความเมตตา ไม่ใช่การอดอาหาร

7 ในวันที่ 4 เดือนคิสลิวอันเป็นเดือนเก้าของปีที่ 4

แห่งรัชกาลดาเรอัส

พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเศคาริยาห์

2 ซ ว เ บ ธ เ อ ล ได้ส่งซาเรเซอร์และเรเกมเมเลคกับพรรคพ
วมาทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+

3 ให้มาถามปุโรหิตแห่งพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิแล
ะบรรดาผู้เผยพระวจนะว่า

“ ข้าพเจ้าควรไว้ทุกข์และถืออดอาหารในเดือน 5

ดังที่ได้กระทำมาตลอดหลายปีหรือไม่”

4แล้วพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์มาถึงข้าพเจ้าว่า

5“ จงถามประชาชนทั้งปวงและบรรดาปุโรหิตว่า ‘ ตลอด 70 ปีมานี้เมื่อเจ้าทั้งหลายถืออดอาหาร และทูลอ้อนวอนในเดือน 5

และในเดือน 7 นั้น เจ้าอดอาหารเพื่อเราจริงหรือ?

6และเมื่อเจ้ากินดื่ม เจ้าก็ฉลองเพื่อตัวเองมิใช่หรือ?

7เมื่อครั้งเยรูซาเล็มและหัวเมืองทั้งหลายโดยรอบยังรุ่งเรืองและสงบสุข เนเกบและเชิงเขาตะวันตกยังมีผู้คนตั้งรกรากอยู่

ก็มีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+เดือนไว้ไว้อย่างนี้ผ่านทางผู้เผยพระวจนะก่อนๆ มิใช่หรือ?’ ”

8แล้วมีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงเศคาริยาห์อีกว่า

9“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ังฤทธิ์ตรัสว่า

‘ จงผดุงความยุติธรรมที่แท้จริง

แสดงความเมตตาเห็นอกเห็นใจต่อกัน

10อย่าบีบบั่นแม่ม่ายหรือลูกกำพร้า คนต่างด้าวหรือผู้ยากไร้

อย่าให้ท่านมีใจคิดร้ายต่อกัน’ “

11“ แต่เขาทั้งหลายก็ไม่ยอมใส่ใจฟัง

เขาอุดหูและหันหลังให้เราอย่างดื้อด้าน

12เขาทำใจให้แข็งกระด้างดิ่งเหวเหล็กไฟ

และไม่ยอมฟังบทบัญญัติ

หรือถ้อยคำที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์มีมาถึงพวกเขาโดยพระวิ

ญญาณ ผ่านทางผู้เผยพระวจนะก่อนๆ

ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จึงทรงพระพิโรธยิ่งนัก

13องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า ‘ เมื่อเราร้องเรียก

เขาไม่ฟัง ฉะนั้นเมื่อเขาร้องเรียก เราก็จะไม่ฟัง

14เราใช้พายุหมุนกระจายเขาไปเป็นคนแปลกถิ่นในหมู่ชนชาติต่าง

งๆ ดินแดนของเขาจะถูกทิ้งร้างอยู่ข้างหลัง ไม่มีใครผ่านไปมา
เขากะทำให้ดินแดนน่าอภิรมย์เรีศรีร้างไปเช่นนี้แหละ’ “

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสัญญาว่าจะอวยพรเยรูซาเล็ม

8อีกครั้งหนึ่งมีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์มาถึง
ข้าพเจ้าว่า 2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

“ เราหวงแหนศิโยนมาก เราหวงแหนด้วยใจที่รุ่มร้อน”

3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสตั้งนี้ว่า “ เราจะกลับมาหาศิโยน
มาอยู่ในเยรูซาเล็ม แล้วเยรูซาเล็มจะได้ชื่อว่าเมืองแห่งความจริง
และภูเขาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะได้ชื่อว่าภูเขาบริสุทธิ์

4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

“ จะกลับมีชายหญิงที่แก่หง่อม

ถือไม้เท้านั่งอยู่ตามถนนในเยรูซาเล็มเหมือนแต่ก่อน

5ตามท้องถนนก็มีเด็กชายหญิงวิ่งเล่นอยู่”

6องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง ฤทธิ์ตรัสว่า

“ มันอาจดูเหลือเชื่อสำหรับคนที่เหลืออยู่
แต่มันเหลือเชื่อสำหรับเราหรือ?”

7องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

“ เราจะช่วยประชากรของเราจากประเทศต่างๆ

ทางตะวันออกและตะวันตก

8เราจะพาพวกเขากลับมาอยู่ที่เยรูซาเล็ม

เขาจะเป็นประชากรของเรา

และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาโดยความสัตย์ซื่อและความชอบธรรม ”

9องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

“ เจ้าทั้งหลายซึ่งบัดนี้ฟังถ้อยคำของบรรดาผู้เผยพระวจนะ

ซึ่งอยู่ด้วยเมื่อครั้งวางฐานรากของพระนิเวศแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ทรงฤทธิ์ จงทำการอย่างเข้มแข็งเพื่อสร้างวิหารให้สำเร็จ

10ก่อนหน้านั้นไม่มีค่าจ้างให้คนหรือสัตว์ ผู้คนที่สัญญาไปมาเพื่อ
ค้าขายก็ไม่ปลอดภัยจากศัตรู เพราะเราทำให้ทุกคนเป็นศัตรูกัน
11แต่เดี๋ยวนี้เราจะไม่ทำกับชนที่เหลื่ออยู่เหมือนในอดีต”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศดังนั้นแหละ

12“ เมล็ดจะงอกงาม เถาองุ่นจะออกผล
ผืนแผ่นดินจะให้พืชพันธุ์ และฟ้าจะหยาดน้ำค้างลงมา
เราจะมอบสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของชนที่เหลื่ออยู่นี้
13ยูดาห์และอิสราเอลเอ๋ย

เจ้าเคยเป็นที่สาปแช่งของชนชาติทั้งหลายนั้น เราจะช่วยเจ้า
และเจ้าจะเป็นพระพร อย่างกลัวเลย แต่จงทำการอย่างเข้มแข็ง”

14องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า

“ ดังที่เราเคยตัดสินใจนำภัยพิบัติมายังเจ้า และไม่ปราณีเจ้า
ในเมื่อบรรพบุรุษของเจ้าทำให้เราโกรธ

15แต่บัดนี้เราตัดสินใจจะทำดีต่อเยรูซาเล็มและยูดาห์อีก
ฉะนั้นอย่ากลัวเลย 16เจ้าจงทำอย่างนี้คือ จงพูดความจริงต่อกัน
จงตัดสินความในศาลอย่างถูกต้องและเที่ยงธรรม

17อย่าคิดร้ายต่อเพื่อนบ้าน และอย่าชื่นชอบที่จะสาบานเท็จ
เพราะเราเกลียดชังสิ่งทั้งปวงนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้น

18อีกครั้งหนึ่งมีพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์มาถึงข้า
พเจ้า

19องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า “ ก ำ รอดอาหารในเดือน 4
เดือน 5 เดือน 7 และเดือน 10

จะเป็นวาระแห่งความชื่นชมยินดีและเป็นเทศกาลที่รื่นเริงสำหรับยู
ดาห์ ฉะนั้นจงรักความจริงและสันติ”

20องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า “ ชนชาติต่างๆ
และชาวเมืองทั้งหลายจะมา

21ชาวเมืองหนึ่งจะไปยังอีกเมืองหนึ่งชวนว่า

‘ ให้เราไปทูลอ้อนวอนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทันที

ไปแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์กันเถิด'
22ชนหลายชาติและชาติมหาอำนาจต่างๆ
จะมายังเยรูซาเล็มเพื่อแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์และอ่อน
วอนต่อพระองค์'

23องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสว่า “ ในครั้งนั้น ชาย 10
คนจากทุกชาติทุกภาษาจะยึดชายเสื้อคลุมของสาวยิวคนหนึ่งไว้แ
ละกล่าวว่า ‘ ขอเราไปกับท่านเถิด
เพราะเราได้ยินมาว่าพระเจ้าสถิตกับท่าน’ “

โทษทัณฑ์แก่ศัตรูของอิสราเอล

9พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ประณามดินแดนฮัตรัค
และดามัสกัส

ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงจับตาดูมวลมนุษย์
เช่นเดียวกับที่ทรงจับตาดูอิสราเอล*

2และแก่ฮามัทใกล้ดามัสกัส

และไทระกับไซดอนด้วย แม้ว่าพวกเขา^{เข้าของนัก}

3ไทระสร้างปราการป้องกันเมือง

สะสมเงินไว้มากมายเหมือนธูลี

และทองมีมากเหมือนฝุ่นตามถนน

4แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงริบทรัพย์สินสมบัติของเมืองนั้นไปเสีย

และทำลายอำนาจทะเลของม
น

และเผาผลาญมันเสียด้วยไฟ

5อัสเคโลนจะเห็นแล้วหวาดกลัว

กาซาจะทรนทราย

เอโครนก็เช่นกัน เพราะความหวังของมัน^{อับเฉา}

กาซาจะสูญเสียเกียรติยศ

และอัสเคโลนจะถูกทิ้งร้าง

6ชนต่างชาติจะครอบครองอัสโดด
และเราจะกำจัดความหึงผยองของชาวฟีลิสเตีย

7เราจะเอาเลือดออกจากปากของเขา
และอาหารมลทินออกจากซี่ฟันของเขา
บรรดาผู้เหลือรอดอยู่จะเป็นของพระเจ้าของเรา
และจะเป็นผู้นำในยูดาห์
และเอโครนจะเป็นเหมือนชาวเยบส

8แต่เราจะปกป้องนิเวศของเรา
จากกองกำลังที่มาปล้นสะดม
ผู้กดขี่จะไม่มาย่ำยีประชากรของเราอีก
เพราะบัดนี้เรากำลังจับตาดูอยู่

การเสด็จมาของกษัตริย์แห่งศิโยน

9ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย! จงปลื้มปีติล้นพ้น
ธิดาแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย! จงโห่ร้อง

ดูเถิด องค์ราชันเสด็จมายังเจ้า
ทรงชอบธรรมและนำความรอด
น้ำพระทัยอ่อนโยน ทรงลูกลาเสด็จมา

10เราจะกำจัดรถรบเสียจากเอฟราอิม
และม้าศึกเสียจากเยรูซาเล็ม
ลูกธนูในการรบจะถูกหักทิ้ง

พระองค์ท่านจะประกาศสันติภาพแก่นานาประชาชาติ
ทรงขยายอาณาจักรจากทะเลจดทะเล
และจากแม่น้ำยูเฟรติสจนถึงปลายแผ่นดินโลก

11ส่วนเจ้า เนื่องด้วยโลหิตแห่งคำสัญญาของเราซึ่งให้ไว้แก่เจ้า
เราจะปลดปล่อยนักโทษของเจ้าจากแหวนเหล็ก

12นักโทษผู้มีความหวังเอ๋ย จงกลับมาয়ป้อมของเจ้า
บัดนี้เราขอประกาศว่าเราจะฟื้นฟูเจ้าขึ้นมา อวยพรให้แก่เจ้า

13เราจะโก่งยูดาค์เหมือนโก่งธนู
และให้เอเฟราอิมเป็นลูกธนูเต็มแสง
ศิโยนเอ๋ย เราจะกระตุ้นลูกๆ ของเจ้า
มาสู้กับลูกๆ ของกริช
และกระทำให้เจ้าเป็นเช่นดาบในมือนักรบ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง ป ร า ก ฎ

14แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงปรากฏเหนือเขาทั้งหลาย
ลูกศรของพระองค์จะเปล่งประกายดังสายฟ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดจะทรงเป่าแตร
พระองค์จะทรงยাত্রาออกมากับพายุแห่งทศิไต้
15และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะทรงปกป้องเขาทั้งหลาย
ยไว้

เขาจะทำลายล้าง
และพิชิตศึกด้วยสลิง
เขาจะตีและโห่ร้องเหมือนตีเหล็ก
เขาจะตีเปี่ยมเหมือนขาม
ซึ่งใช้ในการประพรมเชิงอนแท่นบูชา

16องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพวกเขาจะทรงช่วยพวกเขาในวัน
นั้น

ใ น ร ฐ า น ะ กลุ่มประชากรของพระองค์
เขาจะรุ่งโรจน์ในแผ่นดินของพระองค์
เหมือนเพชรประดับมงกุฎ

17เขาจะงดงามน่าชมยิ่งนัก!
ธัญพืชจะทำให้คนหนุ่มเติบโต
และเหล้าองุ่นใหม่ทำให้หญิงสาวงดงาม

พระเจ้าจะทรงดูแลยูดาค์

10 จงทูลขอฝนนอกฤดูจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+
องค์พระผู้เป็นเจ้า+นี้แหละเป็นผู้สร้างเมฆและพายุ
พระองค์ประทานสายฝนแก่มนุษย์
และพืชพันธุ์ธัญญาหารแก่ทุกคน

2 เทวรูปต่างๆ ให้คำตอบล่อลวง
หมอดูเห็นนิมิตจอมปลอม
เขาเล่าความฝันเท็จ

และให้คำปลอบใจอันเปล่าประโยชน์
ฉะนั้นประชาชนจึงหลงเตลิดไปเหมือนแกะ
ถูกข่มเหงรังแกเพราะไม่มีผู้เลี้ยง

3“ เราโกรธบรรดาผู้เลี้ยงยี่งนัก

และจะลงโทษบรรดาผู้นำ
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะดูแล
ฝูงแกะของพระองค์ คือพงศ์พันธุ์แห่งยูดาห์
และกระทำให้เขาทั้งหลายเหมือนม้าศึกทะนงองอาจในสงคราม

า ม

4 คีลามุมเอกจะมาจากยูดาห์

อีกทั้งหมดเต็นท์

ธนูศึก

และผู้ครอบครองทุกคน

5 เขาทั้งปวงจะเป็นนักรบเกรียงไกร

ย่ำไปบนถนน โ ค ล น เ ล น ใน ส ง ค ร าม

เพราะเขามีองค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่ด้วย

เขาจะต่อสู้และพิชิตอัศวิน

6“ เราจะเสริมกำลังพงศ์พันธุ์ยูดาห์

และช่วยเหลือวงศ์วานโยเซฟ

เราจะก้พวกเขา กลับคืนมา

เพราะเรา สงสาร เขา

เขา จะ เป็นเหมือน

ไม่เคยถูกเราทอดทิ้งเลย

เพราะเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระ เจ้าของพวกเขา

เราจะ ตอบ เขา

7เอฟราอิมจะเป็นดังนักรบเกรียงไกร

เขาจะชื่นใจยินดีเหมือนได้ดื่มเหล้าองุ่น

ลูกหลานของเขาจะเห็นแล้วสุขใจ

จะ ปีติปลาบปลื้มในองค์พระผู้เป็นเจ้า+

8เราจะให้สัญญาณ

และ รวบรวม เขา มา

แน่นอนเราจะไถ่เขา

เขาจะมีจำนวนมากมายเหมือนแต่ก่อน

9แม้ว่าเรากระจายเขาไปในหมู่ชนชาติต่างๆ

แต่ในแดนไกลโพ้นเขาทั้งหลายจะระลึกถึงเรา

เขากับลูกหลานจะอยู่รอด

และจะกลับมา

10เราจะพาเขากลับมาจากอียิปต์

รวบรวมกลับมาจากอัสซีเรีย

เราจะนำเขามายังกิเลอาดและเลบานอน

และจะไม่มีที่เพียงพอให้ทุกคน

11เขาจะข้ามทะเลแห่งความทุกข์ลำเค็ญ

ทะเลอันปั่นป่วนจะยอมสยบ

และบรรดาห้วงลึกแห่งแม่น้ำไนล์จะเหือดแห้ง

ความหิ่ยผยองของอัสซีเรียจะถูกปราบ **ร ำ บ ค ำ บ**

และคทาแห่งอียิปต์จะสูญสิ้นไป

12เราจะเสริมกำลังเขาทั้งหลายในองค์พระผู้เป็นเจ้า+

และเขาจะดำเนินในพระนามของพระองค์

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้น

11. ล บ า นอนเอ๋ย จงเปิดประตูทั้งหลายของเจ้าเกิด

เพื่อไฟจะได้เผาผลาญเหล่าต้นซีดาร์ของเจ้า!

2. ต้นสนเอ๋ย จงร่ำไห้เกิด เพราะซีดาร์ถูกโค่นลงเสียแล้ว

ต้นไม้งามตระหง่านนั้นย่อยยับลงแล้ว

ต้นโอ๊กแห่งบาซานเอ๋ย จงร่ำไห้เกิด

ป่าที่บึงถูกตัดเตียนเสียแล้ว!

3. จงฟังเสียงร่ำไห้ของบรรดาผู้เลี้ยงแกะ

ทุ่งหญ้าอันอุดมของพวกเขาถูกทำลายไป

จงฟังเสียงคำรามของเหล่าสิงห์

ไม้เขียวขจีแห่งจอร์แดนถูกทำลายเสียแล้ว

ผู้เลี้ยงแกะทั้งสอง

4. องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์ตรัสว่า

“ จงเลี้ยงฝูงแกะที่จะต้องถูกฆ่า 5 ผู้ซื้อฆ่าแกะ เหล่านั้น

และไม่ถูกลงโทษแต่อย่างใด บรรดาคนขายก็พูดว่า

‘ สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+ เรารวยแล้ว!’

ผู้เลี้ยงแกะเองขายมันไปโดยไม่ปราณีเขาเลย

6. เพราะเราจะไม่ส่งสารชาวแผ่นดินนี้อีกแล้ว”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้

“ เราจะมอบทุกคนไว้ในมือเพื่อนบ้านและกษัตริย์ของเขา

ซึ่งจะข่มเหงเบียดเบียนแผ่นดินนี้

เราจะไม่ช่วยเขาจากเงื้อมมือของคนเหล่านั้น”

7. ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเลี้ยงแกะที่จะต้องถูกฆ่า

โดยเฉพาะตัวที่ถูกรังแก แล้วข้าพเจ้าเอาไม้เท้าคนเลี้ยงแกะมา 2

อัน อันหนึ่งตั้งชื่อว่า “ พระคุณ” และอีกอันหนึ่งตั้งชื่อว่า

“ กลมเกลียว ” แล้วข้าพเจ้าก็เลี้ยงดูแกะ 8 ภายในเดือนเดียว
ข้าพเจ้าได้กำจัดผู้เลี้ยงแกะทั้ง 3 คนนั้นออกไป

แต่ข้าพเจ้ากลับเอือมระอาฝูงแกะคือชนชาตินี้
และพวกเขาเกลียดชังข้าพเจ้า
9 ข้าพเจ้าจึงว่า “ เราจะไม่ใช่ผู้เลี้ยงของเจ้าอีกแล้ว
ใครจะตายก็ให้ตายไป ใครจะพินาศก็ให้พินาศไป
ที่เหลือก็ให้กินเลือดกินเนื้อกันและกัน ”

10 แล้วข้าพเจ้าเอาไม้เท้าที่ชื่อว่า “ พระคุณ ” มาหักเสีย
เป็นการเลิกสัมพันธ์สัญญาที่ข้าพเจ้าทำไว้กับประชาชาติทั้งปวง
11 เป็นอันยกเลิกสัญญาในวันนั้น
แล้วผู้ตกทุกข์ได้ยากในฝูงแกะซึ่งมองดูข้าพเจ้าอยู่ก็รู้ว่าเป็นพระดำ
รัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

12 ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า
“ หากท่านเห็นชอบก็จงจ่ายค่าจ้างให้เรา
ถ้าไม่เห็นดีก็เก็บค่าจ้างนั้นไว้เถิด ”
ฉะนั้นเขาจึงจ่ายเงินให้ข้าพเจ้า 30 เหรียญ

13 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
“ จงโยนเงินนี้ให้แก่ช่างปั้นหม้อ
คือเงินค่าจ้างอย่างงามที่เขาทั้งหลายจ่ายให้ ” ข้าพเจ้าก็นำเงิน
30
เหรียญนั้นโยนเข้าไปพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ สำหรับช่างปั้น
หม้อ

14 แล้วข้าพเจ้าหักไม้เท้าอันที่สอง ซึ่งชื่อว่า “ กลมเกลียว ”
เสีย เพื่อแสดงว่ายุติกับอิสราเอลเลิก **สมานฉันท์กันแล้ว**

15 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
“ จงหยิบเครื่องใช้ของผู้เลี้ยงแกะโง่เขลาขึ้นมาอีก
16 เพราะเรากำลังจะตั้งผู้เลี้ยงขึ้นมาคนหนึ่ง สำหรับดินแดนนี้
ซึ่งจะไม่ใส่ใจแกะที่หลงหาย ไม่ดูแลลูกแกะ

ไม่รักษาเยียวยาตัวที่บาดเจ็บ หรือเลี้ยงดูตัวที่แข็งแรง
แต่จะกินเนื้อแกะตัวที่อ้วนพี และฉีกกีบเท้าของมันออก

17 วิบัติแก่ผู้เลี้ยงแกะที่ไร้ค่า

ผู้ซึ่งทอดทิ้งฝูงแกะ

ขอให้ดาบฟันแขนของเขาและดาข้างขวาของเขา

ขอให้แขนของเขาสับไป

และให้ตาขวาของเขาบอดสนิท”

ศัตรูของเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย

12 **ต่อไปนี้เป็น**พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เกี่ยวกับอิสราเอล
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงคลี่ฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงวางรากฐานของโลก
ผู้ทรงสร้างวิญญานในตัวมนุษย์ ตรัสว่า

2 “ เราจะทำให้เยรูซาเล็มเป็นถ้ำที่ทำให้ชนชาติทั้งปวงซึ่งล้อมรอบ
บกลิ่งไป ยุดาห์จะถูกล้อมเมืองเช่นเดียวกับเยรูซาเล็ม

3 ในวันนั้นเมื่อมวลประชาชาติในโลกรวมตัวกันมาสู้กับเยรูซาเล็ม
เราจะทำให้เยรูซาเล็มเป็นศิลาซึ่งชนชาติทั้งปวงไม่อาจขยับเขยื้อน
คนที่พยายามจะขยับก็เจ็บตัว 4 ในวันนั้น

เราจะทำให้ม้าทุกตัวพยศและผู้ขี่คลุ้มคลั่ง”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนี้ “ เราจะจับตาดูพงศ์พันธุ์ยูดาห์
แต่จะทำให้ม้าทั้งปวงของชนชาติต่างๆ ตาบอด

5 แล้วบรรดาผู้นำแห่งยูดาห์จะรำพึงว่า ‘ ชาวเยรูซาเล็มเข้มแข็ง
เพราะมีองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์เป็นพระเจ้าของเขา’

6 “ ในวันนั้นเราจะทำให้บรรดาผู้นำแห่งยูดาห์เป็นดังไฟรั่ว
นแดงกลางกองฟืน และเหมือนคบไฟลุกโชนกลางฟ่อนข้าว
จะเผาผลาญชนชาติทั้งปวงที่อยู่ล้อมรอบทั้งชายขวา
ส่วนเยรูซาเล็มจะตั้งมั่นคงไม่ขยับเขยื้อน

7 “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงช่วยกองทัพของยูดาห์ก่อน
เพื่อ**เกียรติแห่งพงศ์พันธุ์ดาวิด**

และชาวเยรูซาเล็มจะไม่เกินหน้ายูดาห์
8ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงปกป้องชาวเยรูซาเล็ม
เพื่อผู้อ่อนแอที่สุดในพวกเขาจะเหมือนดาวิด
และพงศ์พันธุ์ของดาวิดจะเป็นดังพระเจ้า
เหมือนทูตแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+นำหน้าพวกเขาไป
9ในวันนั้นเราจะทำลายชนชาติทั้งปวงที่มาโจมตีเยรูซาเล็ม

บทคร่ำครวญแต่ผู้ถูกแทง

10“ และเราจะให้พงศ์พันธุ์ของดาวิดกับชาวเยรูซาเล็มมีวิญญาน
แห่งความเมตตาและการอธิษฐาน

เขาทั้งหลายจะมองดูผู้ที่พวกตนทิ่มแทง
และจะไว้ทุกข์ให้เหมือนคนที่ไว้ทุกข์ให้ลูกคนเดียวของตน
และร่ำไห้อย่างขมขื่น อาลัยผู้นั้นเหมือนดังบุตรหัวปีของตนตายไป
11ในวันนั้นจะมีการร่ำไห้ครั้งใหญ่ในเยรูซาเล็ม
เหมือนการร่ำไห้ครั้งฮาตัตริมโมนในที่ราบเมกิดโด
12แผ่นดินจะไว้อาลัย แยกไปตามแต่ละตระกูล
พ ว ก ภ ร ร ยาก็แยกต่างหาก ราชวงศ์ของดาวิดกับพวกภรรยา
และเชื้อสายวงศ์นาอันกับพวกภรรยา
13เชื้อสายวงศ์เลวีกับพวกภรรยา วงศ์ซิเมอ็อนกับพวกภรรยา
14และตระกูลอื่นๆ ที่เหลือกับพวกภรรยา

ชำระล้างจากความบาป

13ในวันนั้นจะมีน้ำพุพุ่งขึ้นมาสำหรับพงศ์พันธุ์ดาวิดและชาวเยรูซาเล็ม เพื่อชำระเขาทั้งปวงจากความบาปและมลทินทั้งสิ้นของเขา

2“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศว่า

“ ในวันนั้นเราจะทำลายรูปเคารพทั้งปวงให้สิ้นชื่อจากทั่วดินแดน
นั้น จะไม่มีใครนึกถึงรูปเคารพเหล่านั้นอีก

ผู้พยากรณ์เท็จและวิญญานโสโครกจะถูกกำจัดไปจากแผ่นดิน

3 และหากผู้ใดยังขึ้นพยากกรณี

พ่อแม่ผู้ให้กำเนิดเขาเองจะกล่าวกับเขาว่า ‘ เจ้าต้องตาย

เพราะเจ้าพูดเท็จในพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+’

เมื่อเขาพยากกรณี พ่อแม่ของเขาเองจะแทงเขา

4“ ในวันนั้นผู้เผยพระวจนะทุกคนจะอับอายที่เห็นนิมิต
จะไม่มีใครสวมเครื่องแต่งกายแบบผู้เผยพระวจนะ*เพื่อติดตามประช

า คนอีก 5 เขาจะพูดว่า ‘ ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้เผยพระวจนะ

แต่เป็นชาวไร่ชาวนา อาศัยแผ่นดินเป็นที่ทำกินมาตั้งแต่หนุ่มๆ’

6 หากมีใครถามเขาว่า

‘ ก็แล้วแปลเป็นพวกนี้บนตัวเจ้าแปลว่าอะไร’ เขาจะตอบว่า

‘ เป็นแปลมาจากบ้านเพื่อน’ “

ผู้เลี้ยงแกะถูกเล่นงาน ผุงแกะกระจัดกระจาย

7 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศว่า

“ ดาบเอ๋ย จงตื่นขึ้น ห้ำหั่นผู้เลี้ยงแกะของเรา

และผู้ใกล้ชิดของเรา

จงฟาดฟันผู้เลี้ยงแกะ

และผุงแกะจะกระจัดกระจายไป

และเราจะตวัดมือฟาดผู้เล็กน้อย”

8 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

“ สองในสามของทั่วทั้งดินแดนจะถูกห้ำหั่นพินาศไป

เหลือไว้เพียงหนึ่งในสาม

9 ส่วนนี้เราจะเอามาหลอมด้วยไฟ

เหมือนเงิน

แ ล ะ ถ ล ง เหมือ น ทอง ค ำ

เขาจะร้องเรียกนามของเรา

แ ล ะ เ ร า จ ะ ต อ บ เ ข า

เราจะรับเขาเป็นประชากรของเรา

และเขาจะรับว่าเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ข อ ง เ ข า ”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+เสด็จมาครอบครอง

14วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ใกล้จะมาถึงแล้ว

2เราจะทรงรวบรวมประชาชาติทั้งหมดมาสู้รบกับเยรูซาเล็ม

กรุงนั้นจะถูกยึด บ้านเรือนถูกปล้นสะดม ข้าวของถูกริบ

พวกผู้หญิงถูกข่มขืน ประชาชนครึ่งเมืองถูกจับไปเป็นเชลย

ส่วนที่เหลือจะยังคงอยู่ในกรุงนั้น

3และแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเสด็จมาสู้รบกับชนชาติเหล่านี้

นั้นเหมือนในยามศึก

4ในวันนั้นพระองค์จะทรงวางพระบาทบนภูเขามะกอกทิศทางตะวันออก

นอกของกรุงเยรูซาเล็ม

และภูเขามะกอกทิศจะปริแยกออกจากตะวันออกถึงตะวันตก

ทำให้เกิดหุบเขาที่กว้างมาก

โดยครึ่งหนึ่งของภูเขาจะเคลื่อนไปทางเหนือ

อีกครั้งหนึ่งเคลื่อนไปทางใต้ 5เจ้าจะหนีไปหุบเขาของเรา

เพราะมันจะทอดไปถึงเอเชล

เจ้าจะหนีเหมือนเมื่อหนีจากแผ่นดินไหวในสมัยกษัตริย์อัสซียาห์แห่งยูดาห์

แห่งยูดาห์

และแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพเจ้าจะเสด็จมาพร้อมด้วย

ยมพลผู้บริสุทธิ์ซึ่งอยู่กับพระองค์

6ในวันนั้นจะไม่มีแสงสว่าง ความหนาวเย็น

หรือน้ำค้างแข็ง 7จะเป็นวันพิเศษ ไม่มีกลางวันหรือกลางคืน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+เท่านั้นทรงทราบ แม้เมื่อตกเย็นก็จะมีแสงสว่าง

8ในวันนั้นธารชีวิตจะไหลออกมาจากเยรูซาเล็ม

ครึ่งหนึ่งไหลลงทะเลตาย อีกครึ่งหนึ่ง

ไหลลงทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ไหลตลอดทั้งในฤดูร้อนและฤดูหนาว

9องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จะทรงเป็นองค์ราชันครองทั้งโลก
ในวันนั้นจะมีองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+เพียงองค์เดียวและมีพระนามของพ
ระองค์แต่พระนามเดียวเท่านั้น

10ทั่วทั้งแผ่นดินจากภูเขาถึงริมโชนทางใต้ของเยรูซาเล็ม
จะเป็นดังอะราบาห์ ส่วนเยรูซาเล็มจะสูงเด่นประจำที่
จากประตูเบนยามินถึงบริเวณประตูเดิม
ถึงประตูมูมและจากหอคอยฮานันเอลถึงบ่อย่ำองุ่นหลวง
11เยรูซาเล็มจะมีผู้คนอยู่อาศัย มั่นคงปลอดภัย
ไม่ถูกทำลายล้างอีกต่อไป

12ภัยพิบัติที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จะทรงให้เกิดแก่บรรดาประชา
ชาติที่มาสู้รบกับเยรูซาเล็มมีดังนี้
เนื้อของเขาจะเปื่อยเน่าทั้งที่ยังยืนอยู่
ตาของเขาเน่าคากระบอกตาและลิ้นเปื่อยเน่าอยู่ในปาก
13ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จะทรงบันดาลให้ผู้คนโกลาหลอลห
มาน แต่ละคนจะจับมือของอีกคนแล้วสู้กัน
14ชาวยูดาห์ก็จะสู้รบกันที่เยรูซาเล็มด้วยทรัพย์สมบัติของบรรดาช
นชาติที่อยู่ล้อมรอบจะถูกเก็บรวบรวม
และได้เงินทองเสื้อผ้ามากมาย 15ภัยพิบัติคล้ายคลึงกันจะเกิดแก่
ม้า ส่อ อูฐ ลา และสัตว์ทั้งปวงในค่ายเหล่านั้น

16แล้วบรรดาผู้รอดชีวิตจากประชาชาติทั้งปวงที่มาโจมตีเย
รูซาเล็มจะขึ้นไปเยรูซาเล็มทุกปี
เพื่อนมัสการองค์ราชันองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิ์
และเพื่อฉลองเทศกาลอยู่เพิง 17ชนชาติใดๆ
ทั่วโลกที่ไม่ไปนมัสการองค์ราชันองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิ์
จะไม่มีฝนตกให้ 18หากชาวอียิปต์ไม่ยอมขึ้นมาพร้อม
เขาจะไม่ได้รับฝน
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จะทรงบันดาลภัยพิบัติอย่างที่ทรงให้เกิดแก่ประ
ชาชาติต่างๆ ที่ไม่ขึ้นไปร่วมฉลองเทศกาลอยู่เพิง

19นี่เป็นการลงโทษฮีบต์และประชาชาติทั้งปวงซึ่งไม่ขึ้นไปร่วมฉลองเทศกาลอยู่เพิงนั้น

20ในวันนั้น ลูกพรวนที่ตัวมามีข้อความจารึกว่า

“ บิริสุทธิแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+”

และหม้อหุงต้มในวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเป็นเหมือนภาชนะศักดิ์สิทธิ์หน้าแท่นบูชา

21หม้อทุกใบในเยรูซาเล็มและยูดาห์จะบริสุทธิแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์

และคนทั้งปวงที่มาถวายเครื่องบูชาจะหยิบหม้อบางใบไปใช้ในการต้มเครื่องบูชาได้ และในวันนั้นจะไม่มีชาวคานาอัน* (หรือฟอคำ)

ในวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์อีกต่อไป